

Sadržaj	
Sadržaj	2.
Tri perioda razvoja bosanskog jezika	3.
Sociolingvistika	4.-5.
Bečki književni dogovor iz 1850.godine	5.
Period između dva svjetska rata	6.
Jezička situacija u BiH	7. – 9.
Neke jezičke posebnosti	10.
Literatura	11.

Tri perioda razvoja bosanskog jezika

„Svaki jezik u svome razvoju prolazi kroz periode koji se međusobno razlikuju po rezultatima tog razvoja. Tako je i bosanski jezik u svom razvoju prošao kroz tri perioda. Prvi period je vrijeme do kraja 12. vijeka, odlikuje se malim međudijalekatskim razlikama, mada se zapadnojužnoslavenska zajednica u to vrijeme kreće pravcem diferenciranja na zapadni i istočni dio. Drugi period je vrijeme od kraja 12. do sredina 15. vijeka, odlikuje se formiranjem većih međudijalekatskih razlika izazvanih krupnim fonološkim i morfološkim promjenama u u zapadnojužnoslavenskim dijalektima. Treći period je razdoblje od sredine 15. vijeka pa dalje; odlikuje se sporijim unutarnjim izmjenama, ali zato dinamičnim vanjezičkim razvojem.“ (Halilović, Jahić, Palić; 2000: 32)

Dva prva perioda razvoja bosanskog jezika poklapaju se sa srednjim vijekom. Već u prvom periodu stabilizira se pet osnovnih srednjojužnoslavenskih govornih cjelina: čajkavska, kajkavska, zapadnoštokavska, istočnoštokavska i predtorlačka. Te govorne cjeline u prvom periodu još nisu izdiferencirane na dijalekte u današnjem smislu riječi, jer se taj period odlikovao znatnom govornom ujednačenošću. U drugom periodu razvoja bosanskog jezika dolazi do velikih promjena uvjetovanih unutarnjim glasovno-obličkim izmjenama. U svakom od pet srednjovjekovnih narječja dolazi do formiranja manjih dijalekata, što se sve odvijalo do sredine 15. vijeka, kad otpočinju velike migracije, odnosno treći period razvoja bosanskog jezika.

Sociolingvistika

„Jezik je kao apstraktni sistem znakova i pravila za njihovo kombiniranje, odnosno, kao osnovni instrument sporazumijevanja ili prenošenja poruke, u najširem smislu, predmet interesovanja lingvistike i različitih, vrlo brojnih lingvističkih disciplina koje se bave pojedinim, općim ili pak užim specijalizovanim oblastima jezika i govora, odnosno pojedinim razinama jezičke strukture jednako u interpersonalnoj i multipersonalnoj, pa čak i u intrapesonalnoj komunikaciji.“ (Vajzović 2008: 19)

Osnovna funkcija jezika je komunikativna i svaka norma, bila fonetska, morfološka, sintaksička, leksička ili prozodijska, to mora imati na umu. Norma koja sputava jezik i misao, koja zaustavlja pero, jasno se u praksi prepoznaje i nema sljedbenika. Funkcionalno normiran jezik ne smije se previše udaljiti od govorne prakse, niti se smije previše približiti.

Jezik je toliko složen fenomen, te se može naći u uskoj vezi sa politikom, nacijom, društvom, kulturom, historijom ili čak ima sociološka, lingvistička i mnoga druga određenja i vrijednosti. Priroda govornih jezičkih sistema nerijetko je ugrožena čovjekovim uplitanjem u njih. Društvena previranja, poput onih koja su se posljednjih godina dešavala i još uvijek dešavaju u Bosni, katkada poremente taj sklad.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com